

[Hauch.]

Medlemmer havde faaet saa og saa mange Penge. Ja, det kan være rigtigt nok, men saadan er nu en Gang Reglerne. Er der noget i Vejen med disse Regler, maa de laves om, men der er ingen som helst Grund til at angribe Hedeselskabet, medmindre Hedeselskabet foretager en Fordeling af disse Penge, som ikke svarer til de Regler, Staten selv har godkendt, og den højtærede Minister har dog endnu ikke sagt noget om, at det var noget saadant, Hedeselskabet gjorde sig skyldig i. Hvad Minimumsfragten angaar, kunde den højtærede Minister jo se, efter hvilke Regler man arbejdede, for disse Regler foreligger i Ministeriet og er godkendt af de skiftende Ministre, saa derfor falder den højtærede Ministers Angreb paa Hedeselskabet paa dette Punkt efter min Opfattelse fuldstændig til Jorden.

Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at han godt kunde tænke sig, at en anden Institution skulde fordele dette Statstilskud. Ja, jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt det i Fremtiden skal være Hedeselskabet eller en anden Institution; hvem der skal gøre det, har den højtærede Minister jo selv en meget afgørende Indflydelse paa, og dersom han finder det rigtigt, at det bliver en anden Institution, kan han jo tage Initiativet til, at noget saadant sker — jeg tror, det vil være upraktisk, men det er en helt anden Side af Sagen. Hedeselskabet ønsker ikke at tilrane sig nogen Magt, som ikke svarer ganske nøje til den Magt, Ministeriet selv har lagt i Hedeselskabets Haand gennem de Instrukser, det har givet Selskabet. Det, jeg spurgte den højtærede Minister om, var, hvilken Baggrund Ministeren havde for sine Udtalelser om, at Hedeselskabet ikke øvede Ret og Skel overfor de forskellige Landmænd. Det svarede den højtærede Landbrugsminister ikke paa, og jeg skal heller ikke forlange noget Svar af ham, for intet Svar er jo tilstrækkeligt Svar. Den højtærede Ministers Udtalelse godtgøres ikke med Beviser og er en blot Paastand, som ingen Hjemmel har i Virkeligheden. Derfor tror jeg, det havde været rigtigere, om den højtærede Landbrugsminister i det foreliggende Tilfælde havde undladt de ret voldsomme, delvis ubehersekede Angreb paa Hedeselskabet, for Hedeselskabet er sagesløst, Hedeselskabet retter sig efter de Instrukser og Regler, det modtager fra Ministeriet, og kun for saa vidt det misrøgter de Regler, Staten har givet det, kan den højtærede Landbrugsminister

komme med et Angreb, og saa skal jeg være den første til at stille mig ved Siden af ham for at hjælpe ham til at rydde noget af det ud, som maatte være skævt her. Men et almindeligt Angreb paa Hedeselskabet i Forbindelse med Spørgsmaalet om Fordelingen af Kalk- og Mergeltilskuddet har jeg fundet uberettiget, naar Selskabet følger de givne Regler, og derfor har jeg fundet mig foranlediget til at tilbagevise det.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde givet nogen Begrundelse for mine Udtalelser. Jeg tror, Tingets Medlemmer vil erkende, at jeg gav klar og tydelig Besked om, paa hvilke Punkter jeg mente ikke at have faaet tilstrækkelig Vejledning og Bistand af Hedeselskabet, og at jeg ikke mente at kunne være enig med Hedeselskabet i dets principielle Stilling til Berettigelsen af at give Tilskud til en lille Kreds af Landmænd fremfor til andre.

Jeg skal angaaende Spørgsmaalet om Tilskud til Privatbaner og Statsbaner kun ganske kort udtale, at her maatte jeg gaa ud fra — ikke mindst efter det ærede Medlems overordentlig velvillige Tilsagn til mig om Bistand —, at Hedeselskabet, naar det sammen med Mergelselskaberne i Fjor kom til mig og erklærede: Vi maa have 300 000 Kr. mere, end vi har faaet Aaret i Forvejen — hvis det da optraadte paa Statens Vegne, paa det øvrige Landbrugs og Skatteydernes Vegne —, vilde gøre mig opmærksom paa to Ting: for det første paa, at saa længe man har holdt sig indenfor de 450 000 Kr., har man udbetalt langt større Tilskud pr. km til Privatbanerne end til Statsbanerne. Men det undlod man at meddele mig. Og for det andet: hvis Hedeselskabet virkelig vilde yde mig den Bistand og Vejledning, som det ærede Medlem jo gentagne Gange har sagt, at han hellere end gerne vil yde mig, og naar man i sin Tid er gaaet til en Nedsættelse af Minimumsfragten fra 15 til 5 Kr. under den udtrykkelige Betingelse, at saa maatte de 450 000 Kr. ikke overskrides, maatte jeg dog gaa ud fra som givet, at en Forhøjelse af Minimumsfragten var gennemført, før man krævede nye Beløb. Jeg maa derfor gentage, at jeg i denne Sag ikke har fundet mig bistaet og vejledet af Hedeselskabet, som jeg maatte gaa ud fra, at jeg var berettiget til at blive.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at jeg vel snart maatte finde et Standpunkt, og at det er Ministeriet, der skal give Reglerne, og saa skal Hedeselskabet overholde